

РЕШЕНИЕ

№ 16607

гр. София, 14.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 59 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател:

при участието на секретаря

като разгледа докладваното от Гражданско дело № 20221110130145 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от чрез юрк., срещу, седалище и адрес на управление:, с която е предявен иск по чл. 411 КЗ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 3092,62 лв., представляваща регресно вземане по щета №/2022 г. за изплатено застрахователно обезщетение на собственика на лек автомобил по имуществена застраховка „Каско“, с включени ликвидационни разноси в размер на 15,00 лв., ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба – 07.06.2022 г., до окончателно изплащане на сумата.

В исковата молба се твърди, че на 03.01.2022 г. в“, до сградата на, водачът С. К., управляващ лек автомобил, и притежаващ задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в ответното дружество със срок на застрахователно покритие от 26.08.2021 г. до 25.08.2022 г., докато автомобилът бил в спряло състояние, без да се увери, че няма да създаде опасност за движещите се и преминаващи край него автомобили, внезапно отворил предната лява врата на автомобила, при което реализирала ПТП с попътно движещия се лек автомобил, собственост на и застрахован по имуществена застраховка „Каско“ при ищцовото дружество с полица №/09.12.2021 г. , със срок на застрахователно покритие от 09.12.2021 г. до 08.12.2022 г. Вследствие настъпилото ПТП на л.а. били причинени щети, заведени при ищеца под №/2022 г. След извършен оглед на увредения автомобил, с доклад по щетата било определено застрахователно обезщетение в размер на 3077,62 лв. с ДДС, което било заплатено на сервиза, извършил

ремонта на автомобила, на 01.02.2022 г. Ищецът предявил регресна претенция към застрахователя по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за възстановяване на изплатеното застрахователно обезщетение и ликвидационните разноски в общ размер на 3092,62 лв., но ответникът отказал да заплати претендираната сума. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да уважи изцяло предявения иск. Претендира разноски.

Исковата молба и приложенията към нея са изпратени на ответника за отговор, като в срока по чл. 131 ГПК е постъпило становище по същата чрез адв. А. Б.. Процесуалният представител оспорва предявения иск по основание и размер. Оспорва процесното ПТП да е настъпило по описания в исковата молба механизъм, както и наличието на пряка причинно-следствена връзка между него и всички твърдени от ищеца вреди. Оспорва изключителна вина за настъпването на инцидента да има водачът на л.а. „.....“, като твърди, че вината за същия е на водача на л.а. „.....“. В тази връзка твърди, че преди удара л.а. „.....“ се намирал в паркирано състояние с вече отворена леко предна лява врата, а водачът на л.а. „.....“ е предприел маневра за заобикаляне и промяна на посоката си на движение, не е пропуснал насрещно движещия се автомобил, като при разминаване с него не е осигурил достатъчно странично разстояние от л.а. „.....“, не е съобразил неговото положение, вследствие на което реализирал удар в полуотворената му врата и преден ляв калник. В условията на евентуалност твърди, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на л.а. „.....“, който при движение със съобразена с конкретната пътна обстановка скорост е имал възможност да възприеме намиращия се в спряло положение с отворена врата л.а. „.....“ и да го заобиколи безпрепятствено, изчаквайки преминаването на насрещно движещия се автомобил. Оспорва иска и по размер, като твърди, че същият е завишен и не отговаря на действителната стойност на вредите. Сочи, че ремонтът на л.а. „.....“ е извършен от официален представител на марката за Р. „.....“, респ. оторизиран за марката сервиз, като стойността на извършваните ремонтно-възстановителни дейности, вложените материали и резервни части надвишават значително стойността за възстановяване на автомобила по средни пазарни цени. Отделно от това, оспорва увреденият автомобил да е бил в гаранционен срок на обслужване към датата на ПТП. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

Софийски районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Предмет на делото е осъдителен иск с правно основание чл. 411, ал. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ).

Съгласно чл. 411, ал. 1 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение, застрахователят по имуществената застраховка встъпва в

правата на застрахования срещу причинителя на вредата – до размера на платеното обезщетение и доказаните обичайни разноски при определянето му. В случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ – до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Съгласно чл. 154 ГПК всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения. Следователно, по предявения иск в доказателствена тежест на ищеца е да докаже пълно и главно, че е сключен договор за имуществено застраховане между него и собственика на увредения автомобил, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на МПС, чиято застраховка гражданска отговорност е сключена при ответника, е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди и е направил съответните ликвидационни разноски. В тежест на ответното дружество при установяване на горните обстоятелства е да докаже изплащане на претендираното от ищеца застрахователно обезщетение. С оглед твърденията за съпричиняване, в тежест на ответника е да докаже твърденията от него действия и/или бездействия, с които водачът на застрахованото при ищеца МПС е допринесъл за настъпване на вредите.

Между страните не е спорно, а и от приложения по делото двустранен констативен протокол за ПТП от 03.01.2022 г. се установява, че на 03.01.2022 г. в“, до сградата на, е настъпило ПТП с участието на л.а. и л.а. „....., с рег. №

Не е спорно и наличието на твърденията застрахователни правоотношения към датата на ПТП – между ищеца и собственика на л. а. по застраховка „Каско на МПС“ и между ответника и собственика на л.а. по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Посочените обстоятелства се установяват и от събраните по делото писмени доказателства – полица № от 09.12.2021 г. за застраховка „Каско на МПС“ и справка от Информационен център към Гаранционен фонд за сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите.

Видно от приложената по делото застрахователна полица №/09.12.2021 г. за застраховка „Каско на МПС“, същата покрива всички рискове по клаузата „Пълно Каско“, а съгласно приложимите към застрахователния договор общи условия сред покритите рискове по тази клауза са и вреди, причинени от пътнотранспортно произшествие. Видно от съдържанието на застрахователния договор като начин на определяне на застрахователното обезщетение страните са уговорили отстраняването на

щетите да се извърши в официален сервиз.

Между страните не се спори, а и от събраните по делото писмени доказателства – искане за оценка на вреди по застраховка „Каско на МПС“ от 06.01.2022 г.; протокол № за извършен оглед на МПС по щета №; възлагателно писмо от от 06.01.2022 г.; приемо-предавателен протокол за предаване на МПС на сервиз за извършване на ремонт от 17.01.2022 г., приемо-предавателен протокол за предаване на МПС след извършен ремонт от 25.01.2022 г.; фактура №/25.01.2022 г. с издател; ликвидационен акт № г., издаден от и преводно нареждане за кредитен превод от 01.02.2022 г., се установява, че ищцовото дружество е било своевременно уведомено за настъпване на застрахователното събитие, въз основа на което била образувана преписка по щета №/06.01.2022 г. Установява се, че отстраняването на щетите по л.а. е било възложено на (официален представител на марката „.....“ в Р.), който извършил ремонта, за което издал фактура на стойност 3077,62 лв. с ДДС, както и че ищецът е одобрил заплащането на застрахователно обезщетение в размер на 3077,62 лв. с ДДС и на 01.02.2022 г. заплатил посочената сума на сервиза, извършил ремонта на застрахования при него автомобил. Със заплащането на извършения ремонт ищецът е изпълнил задължението си по договора за имуществена застраховка „Каско“ за изплащане на обезщетение при настъпване на застрахователно събитие.

Не е спорно между страните, а и от събраните по делото писмени доказателства – регресна покана по щета №/06.01.2022 г. и писмо с изх. № г., се установява, че с регресна покана ищецът е предявил извънсъдебната си претенция през ответника за възстановяване на заплатеното от него застрахователно обезщетение, като последният е отказал да възстанови изплатеното обезщетение и обичайните разноски за неговото определяне.

Спорни по делото са механизмът на ПТП, обстоятелството относно наличието на противоправно поведение и вината на водача, застрахован по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника, дали причинените имуществени вреди са пряка и непосредствена последица от настъпилото ПТП, както и какъв е техният размер.

За установяване на механизма на ПТП по делото са разпитани водачите на МПС, участвали в процесното произшествие, а именно свидетелите Р. М. и С. К..

Водачът на л.а.“, свидетелят Р. М., сочи, че улицата, на която е настъпило процесното произшествие, е с две ленти с двупосочно движение и има обособени места за паркиране на самата улица, което създава предпоставка за стесняване на пътя. Соци, че улицата е била достатъчно широка „да поеме“ три автомобила. Свидетелства, че се движел със скорост не повече от 20 км/ч и в този момент водачът на спрелия отдясно в зоната с паркоместа автомобил внезапно отворил вратата си, вследствие на което

закачил предния калник на управлявания от него автомобил. Сочи, че десният фар отпред на автомобила му бил цял, а калникът – смачкан. На въпроси на ответната страна, свидетелят М. сочи, че се разминал с друг автомобил, който се движел в лентата за насрещно движение, но същият е минал преди инцидента. Свидетелства, че не се е отклонявал на дясно, а водачът на спрелия в дясно автомобил отворил вратата си, за да слезе, а той видял това в последния момент и всичко се случило за секунди. Уврежданията по неговия автомобил били от дясната страна – калник, врата, огледало, фарът отзад бил леко пукнат и се наложило да бъде сменен. Другият автомобил бил с леко огъната врата, имало ръбче на вратата и било закачено. Съдът предяви на свидетеля М. двустранния протокол и същият заяви, че подписът, положен на буква „Б“, е негов.

Водачът на л.а. „.....“, свидетелят С. К., сочи, че улицата, на която е настъпило процесното произшествие, има две ленти за движение и е с двупосочно движение. Отделно от това имало лента за паркиране като джоб с паркоместа. Свидетелства, че на 03.01.2022 г. паркирал автомобила си на едно от местата за паркиране. Уверил се, че няма автомобили и след това отворил вратата си на 1/3, която стояла отворена около 20 секунди – докато разговаря и откачи колана на сина си на задната седалка. Докато вратата му била отворена в нея се ударил другият автомобил. Според него ударът е настъпил вероятно, защото водачът на другия автомобил не е изчакал да се разминат с насрещно движещия се автомобил. Сочи, че е минал някакъв автомобил, но по това време той бил обърнат към задната седалка и говорил със сина си отзад. Твърди, че неговият автомобил се намирал на паркоместото, а не на лентата за движение, както и че е имало достатъчно място да се разминат автомобилите. На въпроси на ищцовата страна, свидетелят К. заяви, че оставил отворена вратата, след което се обърнал към детето си на задната седалка и вратата била отворена, докато той разговарял с него. Сочи, че водачът на другия автомобил не искал да съставят протокол, поради което се обадил на тел. 112 и от полицията му казали, че яко няма пострададал човек, няма да дойдат и трябва да съставят протокол, след което другият водач се съгласил.

Съгласно заключението на вещото лице по съдебно-автотехническата експертиза механизмът на процесното ПТП съответства на отразеното в двустранния констативен протокол. Вещото лице е установило, че като се вземат предвид позицията (разположението) на увредените детайли по МПС и степента на увреждане, механизмът на настъпилото ПТП е следният: неправилна преценка при отваряне на врата (лява предна) от страна на водача на л. а. „.....“, вследствие на което предизвиква ПТП с материални щети с преминаващия л. а. „.....“ Установява се, че имуществените вреди, нанесени на л. а. „.....“, се намират в причинно-следствена връзка с описаното в двустранния констативен протокола за ПТП от 03.01.2022 г. пътнотранспортно произшествие и неговия механизъм. Съгласно заключението на вещото лице, стойността на нанесените по л. а. „.....“

вреди по средни пазарни цени към датата на ПТП е 3077,62 лв., респ. заплатеното от ищеца застрахователно обезщетение за отстраняване на щетите по автомобила е точна и коректна, а ликвидационните разходи в размер на 15,00 лв. са в рамките на разумния минимум.

Съгласно заключението на неоспорената от страните и приета от съда допълнителна съдебно-автотехническа експертиза в случай, че вратата на л. а. „.....“ е била отворена на около 1/3 за приблизително 20 секунди, в каквато насока са показанията на свидетеля К., водачът на л. а. „.....“, който твърди, че се е движел със скорост не повече от 20 км/ч, при нормална концентрация на вниманието си, е имал възможност да съобрази отворената врата и да предприеме своевременно действия за спиране или заобикаляне, тъй като е бил на разстояние от 111 м. Съгласно заключението, водачът на л. а. „.....“ е имал възможност да избегне ПТП поради факта, че другият участник в произшествието е бил паркиран извън пътното платно, на обособеното за целта паркомясто.

Въз основа на обсъдените гласни и писмени доказателства, заключението на САСЕ, което съдът приема за компетентно и обективно дадено, както приложения по делото неоспорен снимков материал на увредения л. а. „.....“, съдът намира за установено, че процесното ПТП, в резултат на което е причинена имуществена вреда на застрахованото при ищеца имущество, е настъпило в резултат на виновното и противоправно поведение на водача на л. а. „.....“. До този извод съдът достига след като съобрази, че вредите по л. а. „.....“ са предимно от дясната му страна, а не отпред на автомобил . Ако ударът за този автомобил беше в неговата предна част, то в такъв случай би следвало да се приеме, че вратата на л. а. „.....“ е стояла отворена, когато водачът на л. а. „.....“ е преминал покрай паркираното МПС. Щом като ударът е в страничната част на преминаващия автомобил, това според настоящия съдебен състав означава, че или вратата е била отворена известно време, след което при разминаването е отворена по-широко, или водачът на л. а. „.....“ е предприел косо придвижване надясно към вратата. Според настоящия съдебен състав, ако вратата е стояла отворена ударът за л. а. „.....“ би бил в неговата предна част. Следва да се посочи, че в производството не са наведени твърдения и не са събрани доказателства механизмът на ПТП да е реализиран чрез предприемане на маневра отклонение вдясно от страна на водача на л. а. „.....“. Обратно от показанията на свидетеля М. този механизъм на ПТП се опровергава, доколкото е установено, че с управлявания от него автомобил се е движил направо, без да предприема маневра вдясно. Ето защо и като взе предвид установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав приема, че произшествието е настъпило поради отварянето на предна лява врата на паркирания л. а. „.....“ в момента, в който покрай него вече е преминавал л. а. „.....“. Ако предна лява врата на л. а. „.....“ не е била отворена в момента, в който л. а. „.....“ вече е преминавал покрай него, то и произшествието с положителност е нямало да настъпи.

При така установения механизъм на реализиране на произшествието следва да се даде отговор на въпроса дали е противоправно поведение от страна на водача на л. а. „.....“, чиято гражданска отговорност е била застрахована към датата на процесното събитие от ответника по силата на договор за застраховка „Гражданска отговорност“. Съгласно чл. 95, ал. 1 ЗДвП, водачът и пътниците могат да отворят врата, да я оставят отворена, да се качват и да слизат от превозното средство, спряно за престой или паркирано, след като се уверят, че няма да създадат опасност за останалите участници в движението. С оглед изложеното съдът намира, че водачът на л. а. „.....“ е нарушил разпоредбата на чл. 95, ал. 1 ЗДвП, поради което и поведението му следва да се квалифицира като противоправно. На основание чл. 45, ал. 2 ЗЗД във всички случаи на непозволено увреждане вината се предполага до доказване на противното. В конкретния случай съдът намира, че от събраните по делото доказателства не се оборва установената законова презумпция. Показанията на свидетеля К. в частта, в която същият твърди, че преди да отвори вратата на автомобила си се е убедил, че няма автомобили, съдът не кредитира, тъй като в случай, че това беше така същият би видял приближаващия се л.а. „.....“, доколкото самият свидетел сочи, че движението по тази улица не е натоварено.

Ответното дружество в законоустановения преклузивен срок е релевирало възражение за съпричиняване с правно основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД. Съгласно сочената разпоредба, обезщетението за вреди от непозволено увреждане може да се намали, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване или за увеличаване на размера им. Положителният извод за наличие на съпричиняване се предпоставя от наличието на установено по делото противоправно поведение на самия пострадал, с което той е създал предпоставки за собственото си увреждане и обективно е допринесъл за настъпването му, без да е необходимо да е действал виновно. Следователно необходима е причинно-следствена връзка между това действие или бездействие и настъпване на вредоносния резултат. Приносът на пострадалия следва да е конкретен и доказан по несъмнен начин, като не може да е хипотетичен и да почива на предположения. Съдът намира, че в случая е налице такава причинно-следствена връзка. Водачът на увредения л. а. „.....“ не е спазил необходимата странична дистанция при разминаване с паркирания л. а. „.....“, поради което последният също е допринесъл за настъпването на инцидента, нарушавайки чл. 25 ЗДвП.

Като взе предвид поведението на увредения водач, като се съпостави с това на делинквента и се отчете тежестта на допуснатите от всеки нарушения, довели до настъпване на вредоносния резултат, съдът намира, че е налице съпричиняване в размер на 50 %. Съгласно тайната практика на ВКС, при установяване на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилния вредоносен резултат е налице съпричиняване, вследствие на което обезщетението следва да се намали съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД с приетия от съда процент (в този смисъл Решение № 117/08.07.2014 г. по т. д. №

3540/2013 г. на ВКС, I т. о.; Решение № 159/24.11.2010 г. по т. д. № 1117/2009 г. на ВКС, II т. о.; Решение № 57/01.08.2018 г. по т. д. № 1677/2017 г. на ВКС, I т. о.).

Що се отнася до размера на обезщетението, както бе посочено по-горе, в случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка „Гражданска отговорност“, застрахователят по имуществената застраховка встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ – до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Съгласно чл. 386, ал. 2 КЗ при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. Съгласно заключението на съдебно-автотехническата експертиза стойността на уврежданията по л. а.“ по средни пазарни цени към датата на ПТП възлиза на 3077,62 лв. Заплатеното обезщетение, заедно с ликвидационните разноски, респ. претендираната сума е в размер на 3092,62 лв. На основание чл. 51, ал. 2 ЗЗД, тъй като и двамата водачи с противоправното си поведение са допринесли в равна степен за причиняването на процесното ПТП, то претендираното с иска обезщетение в размер на 3092,62 лв., следва да се уважи до размера на сумата от 1546,31 лв., представляваща половината от заплатеното обезщетение и обичайни разноски от ищеца, а за горницата искът следва да се отхвърли.

Като законна последица от уважаването на иска, в полза на ищеца следва да се присъди и законна лихва от датата на подаване на исковата молба в съда – 07.06.2022 г. до окончателно изплащане на сумата.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни, които своевременно са направили искане за присъждане на такива.

Ищецът доказва разноски в размер на: 123,70 лв. – държавна такса, 400 лв. – депозит за САТЕ и 120,00 лв. – депозит за призоваване на свидетел, като на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 ЗЗП, вр. чл. 25, ал. 1 НЗПП съдът определи юрисконсултско възнаграждение в минималния размер от 100,00 лв. От тях, с оглед уважената част на иска и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, ответникът следва да му заплати сумата от 371,85 лв.

Ответникът доказва разноски в размер на: 300,00 лв. – депозит за допълнителна САТЕ; 120,00 лв. – депозит за призоваване на свидетел; 10,00 лв. – такса за издаване на СУ и 535,78 лв. – адвокатско възнаграждение. От тях, с оглед отхвърлената част на иска и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, ищецът следва да му заплати сумата от 482,89 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, ЕИК:, седалище и адрес на управление:, **да заплати на**, ЕИК:, седалище и адрес на управление:, на основание чл. 411 КЗ, **сумата от 1546,31 лв.**, представляваща регресно вземане по щета №/2022 г. за изплатено застрахователно обезщетение на собственика на лек автомобил по застраховка „Каско“ с включени ликвидационни разноси, ведно със законна лихва от датата на подаване на исковата молба – 07.06.2022 г., до окончателно изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск за разликата над уважения размер до пълния предявен размер от 3092,62 лв. като **НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН**.

ОСЪЖДА, ЕИК:, седалище и адрес на управление:, **да заплати на**, ЕИК:, седалище и адрес на управление:, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, **сумата от 371,85 лв.** – разноси по делото.

ОСЪЖДА, ЕИК:, седалище и адрес на управление:, **да заплати на**, ЕИК:, седалище и адрес на управление:, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, **сумата от 482,89 лв.** – разноси по делото.

Присъдените суми могат да бъдат заплатени по следната банкова сметка, предоставена от ищеца:

IBAN:

BIC:

Банка:

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____